

Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος γ'.

Θείας πίστεως.

Χαίρει ἔχουσα, σὲ παραστάτην, ἡ πολύφημος νῆσος Εὐβοίας, καὶ τοῦ ὀσίου Δαυῖδ ἐπαγάζεται, ἡ θεία Μάνδρα τὸν τάφον σου ἔχουσα, θεοχαρίτῳτε πάτερ Ἰάκωβε, σὺ γὰρ χάριτας, βλυστάνεις ἡμῖν ἐκάστοτε, ὡς ῥεῦμα Παρακλήτου ἀνεπίσχετον.

ᾠχος Γα

^Γ ^Π ^Γ
^Γ ^Γ ^Π ^Γ
 χαίρει ἔχουσα σε παραστάτην ἡ
 πολύφημος νῆσος Εὐβοίας καὶ τοῦ ὀσι
 ου Δαυῖδ ἐπαγάζεται ἡ θεία
 Μάνδρα τὸν τάφον σου ἔχουσα θεο
 χαρίτῳτε πάτερ Ἰάκωβε σου
 γὰρ χάριτας βλυστάνεις ἡμῖν ἐκάστοτε

^χ
^ῥ

 ως ρευμα Πα ρα κλη του α νε πι ι σχε

 τον

^γ
 ἡ

Ἔτερον. ᾠχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Εὐβοίας τὸν ἔφορον, καὶ κοινοβίου Δαυΐδ,
σεπτὸν προεξάρχοντα, καὶ τοῦ λαοῦ ποδηγόν,
Ἰάκωβον ὄσιον, δεῦτε ἐν εὐφροσύνῃ,
καταστέψωμεν ὕμνοις, οὗτος γὰρ ἐντυγχάνει,
τῷ Χριστῷ ὑπὲρ πάντων, παρέχει δὲ τοῖς
ἀνθρώποις, χάριν καὶ ἔλεος.

ᾠχος ἁ Δι

Ευβοίας τον εφορον και κοινοβι
 ου Δαυιδ σεπτον προεξάρχοντα και του
 λαου ποδηγον Ιακωβον οσι
 ον δευτε εν ευφροσυνη καταστεε
 ψωμεν υμνοις ουτος γαρ εντυχανει τω
 Χριστω υπερπαντων παρεχει δε τοις
 ανθρωποις χαριν και εελεος

Δόξα Πατρὶ...

Ἀπολυτίκιον ψαλλόμενον πρωτίστως
ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Ὁσίου Δαυΐδ.

ᾠχος πλ. α'. Τὸν Συνάναρχον Λόγον.

Τῶν ὁσίων Πατέρων τὰ κατορθώματα, ἐν
ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις ζηλώσας ἅγιε, ἀνεδείχθης
μιμητῆς τούτων Ἰάκωβε, ἐν τῇ μάνδρα τοῦ
Δαυΐδ, τοῦ προστάτου σου σεμνέ, ποιμάνας
ταύτην ἐνθέως, διὸ σὺν τούτῳ μὴ παύση, ὑπὲρ
ἡμῶν ἀεὶ δεόμενος.

ᾠχος λη' — Κε

^κ
^χ
⁹ Των ο σι ων Πα τε ρων τα κα τορ θω μα
^χ
⁹ τα εν ε σχα τοις τοις χρο νοις ζη λω σας
^{γ'}
^α α γι ε α νε δει χθης μι μη της του
^χ
⁹ των Ι α κω βε εν τη μαν δρα του Δαυ ιδ
του προ στα του σου σε μνε ποι μα νας τα αυ
^χ
⁹ την εν θε ε ως δι ο συν του τω μη πα αυ ση

+ υ περ η μων α ει δε ο με ε νος

χ
9

Καὶ νῦν...

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς

ᾠδὴ δὲ Δι

^Δ
^Δ **Κ**η με ρον της ευ δο κι ας Θε ου το προ
 οι μι ον ⁶ και της των αν θρω πων σω τη ρι
 ας η προ κη ρυ ζις ⁶ εν να ω του Θε ου
 τρα νως η Παρ θε νος δει κνυ ται ^Δ και τον Χρι
 στον τοις πα σι προ κα τα γ γελ λε ται ⁶ αυ τη
 και η μεις με γα λο φω νως βο η σω μεν ^Δ
 χαι ρε της οι κο νο μι ας του κτι στου η εκ
 πλη ρω σι ^Δ ι ις

Μετὰ τὴν α' Σπιχολογίαν, Κάθισμα.

ᾠχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἰάκωβον σεμνόν, Λιβισίου τὸν γόνον, καὶ μέγαν ἀσκητὴν, ἐν ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις, τὸν ὅσιον ἡγούμενον, ἐπαινέσωμεν ἄσμασιν, ὡς γὰρ ἄγγελος, ἐπὶ τῆς γῆς ἐπεγνώσθη, τὰ ἀθροίσματα, τῶν ὀρθοδόξων παιδεύων, τοῖς θείοις διδάγμασιν.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον Τῶν Εἰσοδίων.

ᾠχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Δικαίων ὁ καρπός, Ἰωακεῖμ καὶ τῆς Ἄννης, προσφέρεται Θεῷ, Ἰερῷ ἐν ἀγίῳ, σαρκὶ νηπιάζουσα, ἡ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἣν ἠύλόγησεν, ὁ ἱερὸς Ζαχαρίας. Ταύτην ἅπαντες, ὡς τοῦ Κυρίου Μητέρα, πιστῶς μακαρίζωμεν.

Μετὰ τὴν β' Σπιχολογίαν, Κάθισμα.

ᾠχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ τάφος σου πηγὴ, ἀγιάσματος ὠφθη, ἰᾶται γὰρ πιστῶν, τὰ νοσήματα πάντα, καὶ δίδωσι παράκλησιν, τοῖς πενθοῦσι καὶ κλαίουσι, καὶ τὰ πνεύματα, τὰ πονηρὰ ἐκδιώκει, διὰ τοῦτό σε, ὡς τοῦ Χριστοῦ ὄντως δοῦλον, Ἰάκωβε μέλπομεν.

Δόξα... Καὶ νῦν...
 Θεοτοκίον. Τῶν Εἰσοδίων.
 ᾠχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Πρὸ συλλήψεως Ἄγνη, καθηγιάσθης τῷ Θεῷ, καὶ τεχθεῖσα ἐπὶ γῆς, δῶρον προσήχθης νῦν αὐτῷ, ἀποπληροῦσα πατρώαν ἐπαγγελίαν. Τῷ θείῳ δὲ Ναῶ, ὡς θεῖος ὄντως ναός, ἐκ βρέφους καθαρῶς, μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν, ἀποδοθεῖσα ὥφθης δοχεῖον, τοῦ ἀπροσίτου καὶ θείου Φωτός. Μεγάλη ὄντως, ἡ πρόοδός σου, μόνη Θεόνυμφε καὶ ἀειπάρθενε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον,

Κάθισμα.

ᾠχος γ'.

Τὴν ὠραιότητα.

Πάτερ Ἰάκωβε, ἐν τῇ καρδίᾳ σου, ἔσχες τὸν Κύριον, τὸν Παντοκράτορα, διὸ τὰ τόξα τοῦ ἐχθροῦ, συνέτριψας καὶ ἔχαιρες, ὥσπερ δὲ οἱ ἄγγελοι, τὸ σὸν πρόσωπον ἔλαμπεν, ὅτε τὴν οὐράνιον, λειτουργίαν προσέφερες, καὶ πᾶσι τὴν σὴν χάριν ἐχορήγεις, τοῖς λόγοις καὶ τοῖς τρόποις σου μακάριε.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον. Τῶν Εἰσοδίων.

ᾠχος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθέν.

Ἀγαλλιᾶσθω ὁ Δαυΐδ ὁ ὕμνογράφος, καὶ χορευέτω Ἰωακείμ σὺν τῇ Ἄννῃ, ὅτι γόνος ἅγιος ἐξ αὐτῶν προῆλθε· Μαρία ἡ φωτοφόρος θεία λαμπάς, καὶ χαίρει εἰσερχομένη ἐν τῷ Ναῶ, ἣν καὶ βλέπων ηὐλόγησεν, ὁ Βαραχίου υἱός, καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζε· Χαῖρε θαῦμα παγκόσμιον.

Τὸ ἀ' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἑχου.

Ἑχος ^Γτος

^Γ ^Β
⁶ ^λ **Ε**κ νε ο τη το ος μου ^Δ ^Γ πολ λα α
 πο λε μει με πα θη ⁶ ^λ αλλ αυ τος αν τι λα
 βου και σω σον Σωτηρμου ^{Δίς} ⁶ ^λ
⁶ ^λ **Ο**ι μι σουν τες Σι ων αι σχυν θη τε α
 πο του Κυ ρι ου ⁶ ^λ ως χορτος γαρ πυ ρι ε
 σεσθεα πε ζη ραμ με νοι ^{Δίς} ⁶ ^λ
^Γ ^Β
⁶ ^λ **Δ**ο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι
 ω Πνευ μα τι ⁶ ^λ
^Γ ^Π ^Β
⁶ ^λ **Α** γι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω
^Γ ^Π ^Β
 ου ου ται ⁶ ^λ και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε

 ται λτη Τρι α δι κη Μο να α δι ι ε ρο

 κρυ φι ως

 και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

 τον αι ω νων α μην

 Ἄ γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα

 της χα α ρι τος ρει θρα αρ δευ ο ον τα α

 πασαν την κτι ισιν προς ζω ο γο νι ι αν

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

 Τι μι ος ε ναν τι ι ον Κυ ρι ου

 ο θα να τος του Ο σι ου αυ του

Δίς
 Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον. ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

 6 λ **Τ**ι μι ος ε ναν τι ι ον Κυ ρι ι

 ι ου ζ' λ ο θα να τος Δ του Ο σι ου αυ

 του ου ου ου ου ου

6 λ

Τάξις Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου.
Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω.

Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός:
 Ἄ Κυ ρι ε ε λε η σον Ἄ

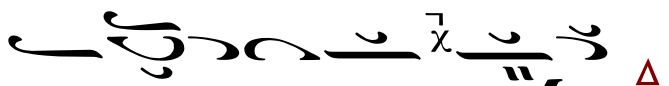
Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ὁ Χορός:
 Ἄ μη ην

 Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον

 (Δίς)
 Κυ υ ριον

Τὸ τρίτον.
 Ἄ ι νε σα τω πνο η πα σα

 τον Κυ ρι ο ο ον

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταζιωθῆναι .. Ὁ χορός:

 Ἄ Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε

 λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον Ἄ

‘Ο Διάκονος: Σοφία. ‘Ορῳοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου. ‘Ο ‘Ιερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

‘Ο Χορός:
Ἄ **Κ**αι τω πνευματισου Ἄ

‘Ο ‘Ιερεὺς: ‘Εκ τοῦ κατὰ (...) Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ
ἀνάγνωσμα.

‘Ο Διάκονος: Πρόσχωμεν.

ὁ Χορός:
Ἄ Δο ξα σοι Κυ ρι ε δο ξα σοι Ἄ

‘Ο ‘Ιερεὺς: (Ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου)

‘Ο Χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα ἀναγιγνώσκεται ὁ Ν' ψαλμὸς.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

‘Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι

Δοξα Πατρι και Υιω και Α

γιω Πνευματι

Ταις του σου Οσιου πρεσβειαις εε

λεημον εξαλειψον τα πληθητων εμω

ων εγ κληματων

Και νυν και αι και εις τους αιωνας

των αιωνων αμην

Ταις της Θεοτοκου πρεσβειαις εε

ελεημον εξαλειψον τα πληθητων εμω

ων εγ κληματων

Ἦχος Δ΄

Ἐλεησον με ο Θεος κατα
 το μεγα ελεος σου και κατα το
 πληθος των οικτιρων σου εζαλειψον
 το ανοομημα μου

Εἶτα ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον.

Ἦχος β΄.

Ὅσιε πάτερ, ὡς μεγαλόφωνος κῆρυξ, καὶ
 ἱερουργὸς σεμνότατος, ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ὁσίου
 Δαυῖδ ἐξέλαμψας. Ἐχων γὰρ ἐν τῇ καρδίᾳ σου
 ἔνδον, πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον Κύριον, τῆς
 ἀγάπης τὸ φίλτρον, διδάσκαλος ὠφθης, τῆς
 ἀρετῆς ἀκριβέστατος, ποδηγῶν πρὸς τὰ
 κρείττω, ῥήμασι θείοις καὶ θαυμαστῇ βιοτῇ σου,
 τοὺς συνόντας σοι κοσμικοὺς καὶ μονάζοντας·
 οὓς καὶ τὰ νῦν, ταῖς πρὸς Χριστὸν πρεσβείαις
 σου, μὴ παύση φυλάττων ἅγιε Ἰάκωβε, ἐκ
 πάσης περιστάσεως.

Ο ο σι ι ι ε Πα α τερως με γα
 λο φω ω νο ο σ κη η η ρυ ζ και ι ε ρου ρ γο
 ος σε μνο ο ο ο ο τα α α α τος εν
 τη Μο ο νη η του Ο σι ου ου ου Δαυ ιδ ε
 ζε ε ε ε ε ε λα α α α μ ψ ας ε
 χων γαρ εν τη καρ δι ι α α σου ε εν
 δον προς τον Φι λαν θρω πον Κυ υ ρι ι ον
 της α γα α α α πη ης το φι ι ι ι λ
 τρον δι δα α σκα λος ω ω φ θη ης της α
 ρε τη η η ης α κρι βε ε ε στα α α α
 τος πο δη γω ω ν προς τα κρει ι ει ει ει

ειπτω ^Δ ρη η μα α α σι ι ι θει ει ει
 οισ και θ αυ μα στη βι ο τη η η σου ^Δ τους συ
 νον τα α ας σοι κο σμι κου ου ου ους και
 μο να α α α ζο ο ο οντας ⁶ ους και τα
 α νυ υν ταις προς Χρι στο ον πρε σβει ει ει
 ει ει αι αι αι αις σου ^Δ μη η πα α αυ
 ση η η η φυ λα ατ των ^Δ α γι ε Ι ι
 α α κω ω ω βε εκ πα α σης πε ε ρι
 στα α α σε ε ε ε ω ω ως ^Δ

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

^Δ
⁶ **Κ**υ ρι ε ε λε η σον ^Δ **Κ**υ ρι ε
 ε λε η σον ^Δ **Κ**υ ρι ε ε λε η σον ⁶
^Δ
⁶ **Κ**υ ρι ε ε λε η σον ^Δ **Κ**υ ρι
 ε ε λε η σον ^Δ **Κ**υ ρι ε ε λε η σον ⁶
^Δ
⁶ **Κ**υ ρι ε ε λε η σον ^Δ **Κ**υ ρι
 ε ε λε η σον ^Δ **Κ**υ ρι ε ε λε ε η
 σο ο ο ν ⁶

Οί Κανόνες.

Κανὼν πρῶτος τῶν Εἰσοδῶν.

ᾠδὴ α'.

ᾠχος δ'. Ὁ Εἰρμὸς.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὴν Εἴσοδον. **Δίς**

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σοφίας πανάχραντε, σὲ θησαυρὸν ἐπιστάμενοι, καὶ χάριτος βρούουσαν, πηγὴν ἀέναον, τὰς τῆς γνώσεως, αἰτοῦμέν σε ῥανίδας, ἐπόμβρησον Δέσποινα, τοῦ ἀνυμνεῖν σε ἀεὶ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπέρτερος Πάναγνε, τῶν οὐρανῶν χρηματίσασα, ναὸς καὶ παλάτιον, ἐν τῷ Ναῶ τοῦ Θεοῦ, ἀνατίθεσαι, αὐτῷ ἐτοιμασθῆναι, εἰς θείαν κατοίκησιν, τῆς παρουσίας αὐτοῦ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸ φῶς ἀνατείλασα, ἡ Θεοτόκος τῆς χάριτος, πάντας κατελάμπρυνε, καὶ συνηγάγετο τὴν ὑπέρλαμπρον, αὐτῆς κατακοσμῆσαι, πανήγυριν ἄσμασι· δεῦτε συνδράμωμεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ πύλη ἢ ἔνδοξος, ἢ λογισμοῖς ἀδιόδευτος, τὰς πύλας διάρασα, τὰς τοῦ Ναοῦ τοῦ Θεοῦ, νῦν προτρέπεται, ἡμᾶς συνεισελθόντας, τὰ θεῖα θαυμάσια, κατατροφῆσαι αὐτῆς.

Κανὼν α' τοῦ Ἁγίου.

ᾠχος πλ. δ'.

Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Στίχ. Ὁσὶε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἱερατείας τὴν στολὴν ἐνδέδυσαι, πάτερ Ἰάκωβε, καὶ τὸν βίον ἔχων, ἐν πολλαῖς ἀσκήσεσι, εἰς ὄρος ἀνελήλυθας, ἀρετῶν τοῦ Κυρίου, καὶ τύπος πᾶσι γεγένησαι, ἐν ἐσχάτοις χρόνοις μακάριε.

Στίχ. Ὁσὶε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνεπιστρόφως τὴν ὁδὸν ἐβάδισας, τῶν ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ, ἴσος τῶν Πατέρων, τῶν πρὸ σοῦ γεγένησαι, Ἰάκωβε πανεύφημε, ἐν Εὐβοίᾳ αὐγάσας, τῷ σῷ φωτὶ τοὺς μονάζοντας, καὶ τοὺς κοσμικοὺς προσιόντας σοι.

Στίχ. Ὁσὶε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κραταιωθείς ἀπὸ παιδὸς Ἰάκωβε, τοῦ Παρακλήτου αὐγαῖς, τῶν παθῶν τὸν ὄχλον, ἀνδρικῶς ἐσκέδασας, καὶ ὥφθης τοῖς συνοῦσί σοι, εὐσεβείας ὁ κῆρυξ, καὶ ὁ διδάσκαλος πίστεως· ὅθεν τὴν σὴν μνήμην γεραίρομεν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς ταπεινοί σου ὑμνηταὶ Θεόνυμφε, καθικετεύομεν, ταῖς λιταῖς σου Μῆτερ, τῷ Υἱῷ σου πρέσβευε, ἵνα σωθῶμεν ἅπαντες, τῆς φλογὸς τῆς γεέννης, καὶ ἵνα τύχωμεν χάριτος, διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν πταίσματα.

Κανὼν β' τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἦγρὰν διοδεύσας.

Στίχ. Ὁσὶε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰ πάθη τοῦ σώματος καὶ ψυχῆς, ὡς ἔχων τὴν χάριν, τοῦ Κυρίου σου Ἰησοῦ, Ἰάκωβε πάτερ θεραπεύεις, τῶν ἐκζητούντων τὴν σὴν ὑποστήριξιν.

Στίχ. Ὁσὶε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ χεὶρ σου ἰάτρευσε θαυμαστῶς, κατ' ὄναρ τὸ ὄμμα, ἐν τῇ Κύπρῳ τοῦ ἀσθενοῦς, συντρίψας ὄφρυν τοῦ ἀντιδίκου, θεοχαρίτῳτε πάτερ Ἰάκωβε.

Δόξα...

Νικαίας ποιμένος τῆς κεφαλῆς, αἱμάτωμα πάτερ, διαλύεις ταῖς σαῖς εὐχαῖς, ποιήσας Σταυροῦ τοῦ ζωηφόρου, τὸ θεῖον σχῆμα Ἰάκωβε ὄσιε.

Καὶ νῦν... *Θεοτοκίον.*

Γωτῆρα κυήσασα τῶν βροτῶν, γενοῦ μοι ἐν βίῳ, κυβερνητὶς καὶ βοηθός, Πανάχραντε Κόρη Θεοτόκε, διασκεδάζουσα πάθη τὰ ἄτοπα Ἰάκωβε.

Κανὼν πρῶτος τῶν Εἰσοδῶν. Ὠδὴ γ'.

ᾠχος δ'.

Ὁ Εἰρμὸς.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους, Θεοτόκε, ἡ ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικόν, στερέωσον· κἄν τῇ σεπτῇ Εἰσόδῳ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον. **Δίς**

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νυμφοστόλος σήμερον ἐδείχθη, τερπνὸς τῆς Παρθένου ὁ ναός, καὶ θάλαμος δεχόμενος, τὴν ἔμφυχον παστάδα Θεοῦ, τὴν καθαρὰν καὶ ἄμωμον, καὶ λαμπροτέραν πάσης κτίσεως.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δαυΐδ προεξάρχων τῆς χορείας, σκιρτᾷ καὶ χορεύει σὺν ἡμῖν, καὶ Βασιλίδα κράζει σε, πεποικιλμένην Ἄχραντε, παρισταμένην πάναγνε, ἐν τῷ Ναῶ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εξ ἧς ἡ παράβασις προῆλθεν, ἡ πάλαι τῷ γένει τῶν βροτῶν, ἐκ ταύτης ἡ ἀνόρθωσις, καὶ ἀφθαρσία ἦνθησεν, ἡ Θεοτόκος σήμερον, προσαγομένη ἐν τῷ οἴκῳ Θεοῦ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κιριτῶσιν Ἀγγέλων στρατηγίαι, καὶ πάντων ἀνθρώπων ἢ πληθύς, καὶ πρὸ προσώπου Πάναγνε, προστρέχουσί σου σήμερον, λαμπαδηφόροι κράζουσαι, τὰ μεγαλεῖά σου ἐν οἴκῳ Θεοῦ.

Κανὼν α' τοῦ Ἁγίου.

ᾠδὴ γ'.

ᾠχος πλ. δ'.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Στίχ. Ὁσὶε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Βαρυαλγοῦντας ἀσθενεῖς, ἰάτρευσας θεοφόρε, καθηγούμενε Ἰάκωβε λιταῖς σου, παρρησίαν γὰρ πολλήν, ἐκ τοῦ Δεσπότη εἴληφας, καὶ χάριν ἰαμάτων, ὡς ἀμοιβὴν τῶν καμάτων σου

Στίχ. Ὁσὶε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εν τῷ ἀέρι θαυμαστῶς, ἐνεφανίσθης θεόφρον, καὶ ἐκράτησας χερσὶ σου ἀγίαις, ἀερόπλοιον δεινῶς, τρωθὲν πάτερ Ἰάκωβε, ὑπὸ σφοδρῶν πληγμάτων, τῶν κεραυνῶν ἀξιάγαστε.

Στίχ. Ὁσὶε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λύσας τὰς πλάκας τῆς σαρκός, ταῖς σαῖς ἀσκήσεσι πάτερ, καὶ τῇ χάριτι Ἰάκωβε Κυρίου, ὡς ἐλεύθερον πτηνόν, ἀνήχθης πρὸς τὰ δώματα, τοῦ οὐρανοῦ μετέχων, ζωῆς ἀφάτου λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰσχύϊ σου τοῦ πονηροῦ, σύντριψον κέντρα κακίας, καὶ τὰ τόξα πονηρίας τὰ ποικίλα, προφυλάττουσα πιστούς, Παρθένε τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ ἐκζητοῦντας πόθῳ, τὴν σὴν ἁγίαν ἀντίληψιν.

Κανὼν β' τοῦ Ἁγίου.

ᾠδὴ γ'. ᾠχος πλ. δ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ ἁγία Μονή σου, ὡς θησαυρὸν ἔχουσα, τάφον σου Ἰάκωβε πάτερ, σκιρτᾷ καὶ γάννυται, ὅτι τοῖς πάσχουσι, παρέχεις χάριν καὶ ἄκος, τοῖς ἐν πίστει ἅγιε, ἀσπαζομένοις σε.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νοσημάτων παντοίων, θαυματουργὸν γέγονεν, ὅσιε τὸ ἔλαιον ὄντως, τοῦ θείου τάφου σου, πολλοὺς γὰρ ἔσωσεν, ἐκ σαρκικῶν ἀλγηδόνων, ὥσπερ ἐν τῇ μάνδρα σου, σεμνὸν μονάζοντα.

Δόξα...

Πυρωθεὶς ἐγκαρδίως, ἐξ ἀγαθοῦ ἔρωτος, πρὸς τὸν σὸν Δεσπότην θεόφρον, πᾶσαν προσπάθειαν, ὅλως ἀπέρριψας, καὶ τὴν ὁδὸν μοναζόντων, ὅσιε Ἰάκωβε, χαίρων ἐβάδισας.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ὁ ἐχθρὸς με πειράζει, τοῖς λογισμοῖς πάντοτε, τῆς ἀπελπισίας Παρθένε, ἀλλὰ πρεσβείαις σου, τὰ νέφη σκέδασον, τῶν λυπηρῶν βιοτῆς μου, σὺ γὰρ ὦφθης Πάναγνε, χαρᾶς τὸ αἶτιον.

Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὸν νέον Ἰάκωβον, καὶ ἀσκητὴν θαυμαστόν, ὑμνήσωμεν ἅπαντες, οἱ προσκυνοῦντες αὐτοῦ, τὸν τάφον φιλάγιοι· οὗτος γὰρ ἀνετέθη, ἐκ μικρᾶς ἡλικίας, ὡσπερ πάντιμον δῶρον, τῷ Χριστῷ καὶ Δεσπότη, διὸ καὶ ἀνεδείχθη, πιστῶν ὁ διδάσκαλος.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον. Τῶν Εἰσοδίων.

Ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἀναβόησον Δαυΐδ, τὴν ἢ παροῦσα Ἑορτή, ἣν ἀνύμνησας ποτέ, ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν Ψαλμῶν, ὡς θυγατέρα θεόπαιδα καὶ Παρθένον. Ἀπενεχθήσονται εἰπών, τῷ Βασιλεῖ μυστικῶς, παρθένοι ὀπισθεν αὐτῆς, καὶ αἱ πλησίον αὐτῆς, καὶ θαυμαστὴν ἐργάζου καὶ παγκόσμιον, τὴν ἑορτὴν τοῖς κραυγάζουσιν. Ἡ Θεοτόκος, ἡμῖν ἐπέστη, τῆς σωτηρίας ἢ πρόξενος.

Κοντάκιον.

ᾠχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὸν σεμνὸν ἡγούμενον, τῶν μοναζόντων Πατέρων, καὶ Δαυῖδ διάδοχον, ἐν τῇ Μονῇ τῆς Εὐβοίας, λάμπαντα, καθάπερ ἄστρον ἐν Ἐκκλησίᾳ, λόγοις τε καὶ εὐσεβεῖ βιοτῇ ἐν πίστει, ἐπαινοῦμεν ἐκβοῶντες, χαίροις θεόφρον Ἰάκωβε ὅσιε.

Ὁ Οἶκος.

Ἀπὸ βρέφους παμμάκαρ ἠγάπησας, τὸν Δεσπότην Χριστὸν τὸν φιλόανθρωπον, καὶ τὴν τρίβον αὐτοῦ χαίρων ὤδευσας, ἀσκητικῶς βιοτεύσας ὡς ἄσαρκος, καὶ ἐκ ποικίλων παθῶν τὴν καρδίαν σου, ταῖς προσευχαῖς καὶ νηστείαις ἐκάθηρας, τὸν σὸν νοῦν μονίμως μακάριε, στηρίξας πρὸς οὐράνια δώματα· ὅθεν σοι ἐδόθησαν ἅγιε, τοῦ Παρακλήτου ποικίλα δωρήματα, ἡγουν τὸ μέγα τῆς προοράσεως χάρισμα, καὶ νοσημάτων ἀπάντων πανάκεια, καὶ σὺν τούτοις ἐγένου ἡγούμενος, κοινοβίου Δαυῖδ τοῦ προστάτου σου, κοσμικοῖς καὶ μονάζουσι προσπορίζων, ψυχῆς τὰ κατάλληλα· διὰ τοῦτο ἐπαινοῦμέν σε ἐκβοῶντες· χαίροις θεόφρον Ἰάκωβε ὅσιε.

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν .

Τῆ ΚΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Φιλήμονος, Ἀρχίππου, Ἀπφίας καὶ Ὀνησίμου, μαθητῶν γεγονότων Παύλου τοῦ Ἀποστόλου.

Στίχοι.

Χριστοῦ καλοῦντος, ὠφθητε δρόμῳ ξένῳ,
Χριστοῦ μαθηταί, δραμόντες πρὸς τὴν
κλῆσιν.

Εἰκάδι δευτερίῃ, Φιλήμονα ἔνθεν ἄειραν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων
Μαρτύρων Κικιλίας, Βαλλεριανοῦ, καὶ
Τιβουρτίου.

Στίχοι.

Λουτροῦ φέρεις ἔκκαυσιν, ὦ Κικιλία,
Λούη δὲ λουτρον αἵματος διὰ ξίφους.
Βαλλεριανὸν καὶ συναθλητὴν ἅμα
Κτείνει ξίφος, βάλλοντας ὕβρεσι πλάνην.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῶν Ἁγίων
Μαρτύρων Μάρκου, Στεφάνου, καὶ ἑτέρου
Μάρκου.

Στίχοι.

Τμηθεὶς ξίφει Στέφανε σὺν Μάρκοις δύω,
Πολλοὺς σὺν αὐτοῖς τοὺς στεφάνους
λαμβάνεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Μάρτυρος Προκοπίου τοῦ ἐν Παλαιστίνῃ.

Στίχοι.

Πρὸς τὴν τομὴν ὤρμησεν οἷα πρὸς πάλιν,
Καὶ Προκόπιος θρέμμα τῆς Παλαιστίνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Μάρτυρος Μενίγνου τοῦ κναφέως.

Στίχοι.

Κάραν, κναφεῦ Μένιγνε, τμηθεὶς ἐκ ξίφους,
Κνάπτεις σεαυτόν, κὰν ῥύπους εἶχες, πλύνη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἀββᾶ.

Στίχοι.

Ἀββᾶν, τὸν ἐκτύπωμα ὄντα Ἀββάδων,
Τιμῶ πρεπόντως, ὡς τεκνίων Πατέρα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, οἱ Ἅγιοι Χριστοφόρος καὶ
Εὐφημία ξίφει τελειοῦνται.

Στίχοι.

Τὴν Εὐφημίαν σοι συνευφημεῖν ἔγνων,
Σοὶ συσφαγεῖσαν, χριστόφρον Χριστοφόρε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, οἱ Ἅγιοι Θαλλέλαιος καὶ
Ἄνθιμος ξίφει τελειοῦνται.

Στίχοι.

Θαλλέλαιος Ἄνθιμος ἐκτετμημένοι,
Ἄειθαλῶς ἀνθοῦσιν ὡς θεῖα ξύλα.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ὅσιος Κάλλιστος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι.

Κάλλιστος ἐχθρὸν τὸν κάκιστον πτερίσας,
Φίλος Θεῶ πρόσεισιν ἐκλελεγμένος.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Θαδδαῖος, ἐν τροχῷ δεθείς, καὶ κατὰ πρανοὺς ἀφεθείς, τελειοῦται.

Στίχοι.

Κατὰ πρανοῦς Θαδδαῖον ὁ τροχὸς στρέφει·
Φωνὴ δὲ βροντῆς ἐν τροχῷ, ψαλμὸς λέγει.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων
Μαρτύρων Ἀγαπίωνος, Σισινίου Ἱερομάρτυρος,
καὶ Ἀγαπίου.

Στίχοι.

Ἀπῆλθε, θηροὶ μὴ βλαβεῖς Ἀγαπίων.
Τοῦτον γὰρ ἠγάπησε καὶ θηρῶν φύσις
Εἶχες θύτην με νῦν δέ, καὶ θῦμα ξένον,
Ἔχεις με Σισίνιον, ἐκ ξίφους Λόγε.
Ἵπὲρ Θεοῦ, ταθέντος ἐν τῷ Κρανίῳ,
Εἶφει σὸν Ἀγάπιε τείνεις κρανίον.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα μνήμην ποιούμεθα τοῦ
ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου, τοῦ
ἐπονομαζομένου Τσαλίκη, ἡγουμένου τῆς Μονῆς
τοῦ Ὁσίου Δαυΐδ ἐν Εὐβοίᾳ.

Στίχοι.

Ἰάκωβε ὅσιε ἡμῶν τοὺς ὕμνους,
δέχθητι ὡς τὰ δύο λεπτὰ τῆς χήρας.

Ὡς ἄγγελος Θεοῦ Ἰάκωβος πρὸς πόλον
ἦροθη.

Οὗτος ὁ μακάριος Ἀρχιμανδρίτης ἐγενήθη εἰς τὸ Λιβίσιον τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ὑπὸ εὐσεβῶν γονέων τῇ ε' Νοεμβρίου τοῦ εἰκοστοῦ καὶ ἑνακοσιοστοῦ καὶ χιλιοστοῦ ἔτους (1920), διδασθεὶς ὡς εἰκὸς ἐκ μικρᾶς ἡλικίας τὰ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. Ἐλθὼν μετὰ τὴν καταστροφὴν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας μετὰ τῶν γονέων αὐτοῦ εἰς τὰ Φάρακλα τῆς Βορείου Εὐβοίας ἔζησεν ἐν αὐτοῖς ἕως τριάκοντα ἐτῶν. Μετὰ ταῦτα εἰσῆλθεν ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ὁσίου Δαυῖδ ἐν Εὐβοίᾳ, ἔνθα διέπρεψεν ἀσκητικῶς ὡς ἱερομόναχος καὶ ἡγούμενος ταύτης. Χαριτωθεὶς τῷ Παρακλήτῳ Πνεύματι ὑπὸ πλήθους χαρισμάτων ἐστήριξε τοὺς μοναχοὺς τοῦ Κοινοβίου αὐτοῦ ἐν τῷ πνευματικῷ αὐτῶν ἀγῶνι ὡς καὶ πλήθη πιστῶν αὐτῷ προσερχομένων καὶ ἐκζητούντων αὐτοῦ τὴν βοήθειαν, λόγοις τε, σημείοις καὶ θαύμασι καὶ τῇ θαυμαστῇ αὐτοῦ βιοτῇ. Ἐξεμέτρησε τὸ ζῆν θεοφιλῶς ἐν τῇ Μονῇ ταύτῃ τῇ 21ῃ Νοεμβρίου τοῦ πρώτου καὶ ἑνακοσιοστοῦ καὶ ἑνενηκοστοῦ σωτηρίου ἔτους (1991). Τελεῖται ἡ αὐτοῦ μνήμη τῇ 22ᾳ τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός,
σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ.

Ἦχος ♯ Πα

Ὡδή α'. ^πΧ ^πρι στο ος γεν να ται δο ζα σα τε ^π

^πΧρι στος εζ ου ρα νω ων α παν τη σα τε ^π

Χρι στο ος ε πι γης υ ψω θη τε ^Δ α σα

τε τω Κυ ρι ω πα α σα η γη η η η

και εν ευ φρο συ υ νη α νυ μνη σα τε

λα οι ο τι δε ε δο ο ζα ασται ^π

Ὡδή γ'. ^πΓω προ των αι ω νων ^π εκ Πα τρος

γεν νη θεν τι αρ ρε ευ στως Υι ω ^π και επ ε

σχα των εκ Παρ θε νου ^Δ σα ρ κω θεν τι α σπο

ρως ^π Χρι στω ω τω Θε ω βο η σω μεν ^π ο

α νυ ψωσας το κε ρας η μων ^Δ *ο α' χορός* Α

γι ος ει Κυ υ ρι ι ε ^π ₉

Ωδὴ δ'. ^π ₉ Ρα βδος εκ της ρι ζης Ι εσ σαι ^Δ και αν

θος εξ αυ της Χρι στε ^π ₉ εκ της Παρ θε νου α

νε βλα στη σας ^π ₉ εξ ο ο ρους ο αι νε τος

κα τα σκι ι ου δα σε ος ^π ₉ η λ θε ς σα ρκω θε ις εξ

α πει ραν δρου ^π ₉ ο α α υ λος και Θε ος

^Δ ₉ δο ζα τη δυ να μει σου ου Κυ υ ρι ι ε ^π ₉

Ωδὴ ε'. ^π ₉ Θε ο ος ω ω ωων ει ρη η η η

νης ^π ₉ Πα τηρ οι κτι ρμων ^Δ της με γα λης βου

λη ης σου τον Αγ γε λον ^π ₉ ει ρη νην πα ρε ε

χο με νον α πε ε στει λας η μιν ^πο
 φεν θε ο γνω σι ας ^Δπρος φως ο δη γη θεν τεσ
^πεκ νυ κτος ορ θρι ζον τεσ ^Δδο ζο λο γου
 μεν σε φι λα αν θρω ω πε ^π
 Ωδη στ' ^πε πλα γχνων Ι ω ναν ^πεμ βρυ ον α πη
 με σεν ^πε να λι ος θηρ ^Δοι οι ον ε
 δε ζα το ^πτη Παρ θε νω δε ^πε νοι κη σας
 ο Λο γος και σα αρ κα λα βων ^πδι ε λη λυ
 θε φυ λα ζας α δι α φθο ρον ^π
 η ης γαρ ου χ υ πε στη ρευ σε ως ^πτην
 τε κου σαν κα τε σχεν α πη η μα αν τον ^π

ᾠδὴ ζ'. π
 9 **Ο**ι Παι δες ευ σε βει α συν τρα φεν τες π

 π
 δυ υσ σε βους π προ σταγ μα τος κα τα φρο νη

 π
 σαν τες π πυ ρο ος α πει λην ουκ ε πτο

 π
 η θησαν π αλλ εν με σω της φλο γος π ε

 π
 στω τες ε ψαλλον π ο των Πα τε ερων π Θε

 π
 ος ευ λο γη το ο ος ει π

ᾠδὴ η'. π
 9 **Ἄ**ι νου μεν ευ λο γου μεν και προ

 π
 σκυ νου μεν τον Κυ ρι ον π

 π
Θαυ μα τος υ περ φυ ους η δρο σο βο

 π
 λος π ε ζει κο νι σε κα μι νος τυ πον π

 π
 ου γαρ ους ε δε ζα το φλε γει νε ους π ως

ου δε πυρτης Θε ο τητος Παρ θενου ην
υ πε ε δυ νη δυ δι ο ο α νυ μνου
τες α να μελ ψωμεν ευ λο γει τω η κτι
σις πα α σα τον Κυ ρι ον και υ πε ρυ
ψου ου τω εις παν τας τους αι ω ω
ω να α α α α ας

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός.

πει νω σιν της δου λης αυ του ^π9 ι δου γαρ α
 πο του νυν ^χπ9 μα κα ρι ου σι με πασαι αι
 γε νε αι ^π Δ
Δ
 την Τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου
 βι ι ι ιμ και εν δο ζο τε ε ραν ^ΔΔ α συγ
 κρι ι τως των Σε ρα φιμ ^ΔΔ την α δι α φθο
 ρως ^ΔΔ Θε ον Λο γον τε κου σαν ^π9 την ον τως Θε
 ο το κον Σε μεγα λυ νο μεν π
9
 Σπύχος γ' ^χπ9 ^π π
9 Δ
Δ
 τι ε ποι η σε μοι με γα λει
 α ο Δυ να τος και α γι ον το ο
 νο μα αυ του ^π9 και το ε λε ος αυ του ^χΔ
Δ
Δ

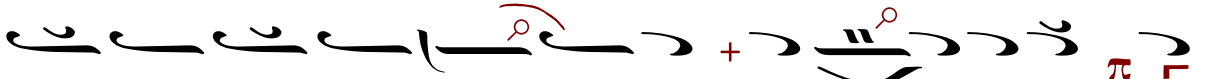

 τε κου σαν ^π την ον τως Θε ο το κον Σε με γα λυ

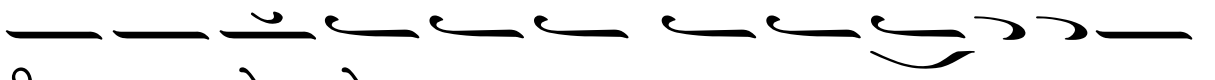
νο μεν ^π

Στίχος στ'. ^χ

^π Ἄ ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι

 δος αυ του μνη σθη η ναι ε λε ε ε ους ^π κα

 θως ε λα λη σε προς τους πα τε ε ρας η

 μων ^γ τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του

 ε ως αι ω νος ^γ

^μ ^π

^γ Ἦ ν Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^γ

και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

 φιμ ^μ ^π την α δι α φθο ρως ^γ Θε ον Λο γον

 τε κου σαν ^π την ον τως Θε ο το κον Σε με γα λυ

N Π
S S

Εἶτα ψάλλεται

νο μεν π
9

ἢ θ' ὠδή τῶν Καταβασιῶν.

π
χ
π
9

Με γα λυ νον ψυ χη η μου ου την τι

μι ω τε ε ραν Δ και εν δο ζω τε ε ραν Γ

των α νω στρα τευ μα α α των π
9

Μυστη ρι ον ζε νον π ο ρω ω και
9 9

πα ρα δο ζον π ου ρα νον το Σπη λαι ον
9

θρο νον Δ Χε ρου βι κον την Παρ θε νον π την
Δ Μ Π π
9

φα ατ νην χω ρι ι ον π εν ω ω α νε
9

κλη θη ο α χω ρη τος Χρι στος ο Θε
N

ος Δ ον α νυ μνου ν τες με γα α λυ υ νο ο
Δ

με ε Δ ε εν π
M χ
γ
9

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος β'. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τοῦ Λιβισίου βλάστημα, καὶ Φαράκλων οἰκήτωρ, Εὐβοίας νήσου καύχημα, καὶ πιστῶν παραστάτης, Μονῆς Δαυΐδ τοῦ ὀσίου, προεστῶς θεοφόρος, χαρίτων σκεῦος πάγχρυσον, καὶ προγνώσεως λύχνος ἀειλαμπής, ἐγκρατείας πόνοις ἀκαταπαύστοις, καὶ σαῖς πυκναῖς δεήσεσιν, Ἰάκωβε ἐγνώσθης.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Εἰσοδίων.

Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουπίσθητε.

^Δ
^π ^χ ^Δ
^Δ Ἦν παλαιπροοκατηγηγειλετων
^Γ
 Προφητωνοσυλλογοςσταμνονκαι
^Β
 ραβδονκαιπλακακαιαλαατομηη
^Δ
 τονοοροςΜαριαντηηνθεοοπαι
^Δ
 δαπιστωςανεευφημηησωμενση
^Π
 μερονγααρεισααγεταιειςταΑ

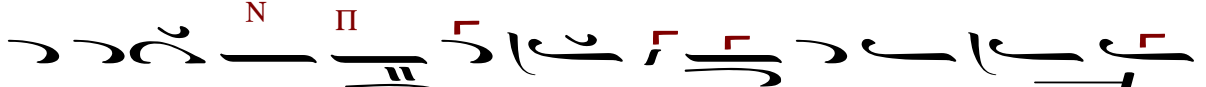
για των Αγιων ^Δαναταφη
ναιαι Κυρι ω ω ω ⁶

 νει ει ει ει τε α α αυ τον ^η πα σαι αι δυ

 να α α μεις α αυ του ου ^η σοι πρε ε πει υ

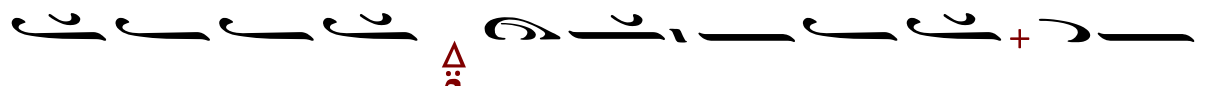
 υ μνος τω ^N ω ^Π ω Θε ε ε ε ω ω ω

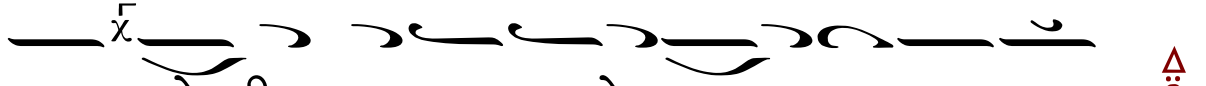
 ω π
9

^Π ^χ ^π ⁹ **Α**ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να

 σται αις αυ του ^Δ **Α**ι νει τε αυ τον κα τα

^χ το πληθος της με γα λω συ νης αυ του ^Δ **Α**

Εκ παίδων ἠγάπησας σφοδρῶς, ἀσκητῶν πολίτευμα, καὶ ἐν νηστείαις ἐσχόλαζες, καὶ ταῖς δεήσεσιν, ἔχων δὲ πρὸς τοῦτο, καὶ τὴν γνώμην σύμφωνον, σεμνὲ τῶν εὐσεβῶν γεννητόρων σου, διὸ καὶ ἠϋξάνες, τῇ ἀγνείᾳ καὶ σεμνότητι, ἐπ' ἐσχάτων, τῶν χρόνων Ἰάκωβε.

^Π ^χ ^π ⁹ **Α**ι νει τε αυ τον εν η χω σα λ πι γ

 γος αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και

 κι θα α ρα

Ως ἄγγελος ὤφθης ἐν Μονῇ, τοῦ Δαυΐδ
 πανόλβιε, διακριθεὶς ἐν ἀσκήσεσι, καὶ τοῦ
 θελήματος, ἐκκοπῇ ἐκ ρίζης, ἀσκητὰ Ἰάκωβε,
 διὸ καὶ ἐνεδύθης τὰ πάντα, ἀξίως ἅγιε,
 ἱερωσύνης τὰ ἱμάτια, ἀγιάζων, πιστῶν τὰ
 πληρώματα.

 Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και

 χο ρω αι νει τε αυ τον εν χορ δαις και ορ

 γα α νω

Φιλόστοργος ὤφθης ἀληθῶς, ὡς
 ἱερομόναχος, ἐπιστηρίζων τὴν ποίμνην σου, ἐξ
 ἐπιθέσεων, τοῦ ἀντικειμένου, καὶ λύων Ἰάκωβε,
 πολλῶν ἐνεργουμένων σῆ χάριτι, τῶν
 προσιόντων σοι, τὴν πικρίαν καὶ τὴν ἄλυσιν,
 καὶ παρέχων, ψυχῶν τὴν εἰρήνευσιν.

^χ_π⁹ Ἄι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ
 η χοις ^Δαι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις
 α λα λαγμου ^χ_Δ πα σα πνο η αι νε σα τω τον
 Κυ ρι ον ^Δ

Ὁ τάφος σου ὄλβος ἐν Μονῇ, ἐπεγνώσθη
 Ὅσιε, καταπλουτίζων Ἰάκωβε, πολλοῖς
 χαρίσμασι, τοὺς ἀσπαζομένους, αὐτὸν μετὰ
 πίστεως, καὶ πάντοτε ἰᾶται νοσήματα, ψυχῆς
 καὶ σώματος, καὶ σκεδάζει τὴν ἀπόγνωσιν, τῶν
 ἀνθρώπων, τῶν προσερχομένων σοι.

Δόξα... ᾠχος πλ. α'.

Ὅσιε πάτερ, ἔχων ἐν τῇ καρδίᾳ σου, τὸν ἀγαθὸν θησαυρὸν κεκρυμμένον, πάντα ἀπέρριψας, τὰ γεηρὰ καὶ ὑλώδη, ἐπιθυμίαν ἔχων σὺν Χριστῷ ἀναλῦσαι, καὶ αἰωνίως αὐτῷ συνεῖναι· ὅθεν ὀλοκαρδίως τὸν Ἰησοῦν ἠγάπησας, καὶ λόγοις τε καὶ πολλοῖς σημείοις, γνωστὸν τοῖς πᾶσιν τοῦτον ἐποίησας, ὃν καθικέτευε πάτερ Ἰάκωβε, ὑπὲρ τῆς ἁγίας Μονῆς σου, καὶ πάντων τῶν τιμώντων, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

ᾠχος λη' Πα

Musical notation for the hymn, consisting of five lines of notes and lyrics. The notes are written in a stylized, ancient Greek style. The lyrics are in Greek.

Δο ο ζα Πα τρι ι ι ι και αι Υι ω
 και Α γι ι ω Πνευ μα α α τι
 Ο σι ε ε πα α α τε ερ ε χων εν
 τη καρ δι α α σου ου τον α γα θον θη
 σα αυ ρο ον κε ε ε κρυ υμ με ε ε ε νον

παν τα α περ ρι ι ι ψας ^Δ τα γε η ρα
 και αι υ λω ω ω δη ^π ε πι θυ μι αν
 ε χων συν Χρι ι στω ω α α α ανα λυ υ
 υ υ σαι ^χ και αι ω νι ι ι ω ως αυ τω ω συ
 υ νει ει ει ει ει ναι ^π ο θυ εν ο λο καρ δι ι
 ι ως ^χ τον Ι η σου ουν η η η η γα α πη η
 η η σας ^χ και λο γοι οις τε και πολ λοι οι οις ση
 μει ει ει οις ^Δ και γνω στο ον τοι οις πα α
 σι ιν ^Δ του το ο ον ε ποι οι οι οι η
 η η η σας ^π ο ον κα θυ κε τε ευ ε πα α
 τερ Ι ι α α α κω ω ω ω βε ^χ υ περ

της α γι ι ας Μο ο νη η ης σου ου ^Δ και παν
 των των τι ι μω ωων των την α ει σε βα
 α α στον μνη η μνη ην σου ου ου ου ^Δ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον τῶν Εἰσοδίων.

Ἦχος Δι

^χ
 και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους
 αι ω νας των αι ω ω ω νων α α μην
 Γη με ρον τω Να ω ω προ σα α α
 γε ε ε ε ται η Πα α να α μω ω ω
 μο ο ος Παρ θε ε νος εις κα τοι κη τη ρι
 ον του πα αν τα α να ακτος Θε ε ου ου ου
 ου ου και πα α α σης της ζω η ης η μω
 ων τρο ο ο φου ση με ρον το κα θα
 ρω τα τον α γι ι ι α σμα ως τρι ε
 τι ζου σα α δα μα α λις εις τα Α γι ι

α των Α γι ι ι ι ων ει σα α α γε
 ε ε ε ται τα α αυ τη εκ βο η σωωμεν
 ως ο Α αγ γε λο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ος και ρε ε μο ο ο νη εν γυ
 ναι ζιν ευ λο γη η με ε ε ε ε νη

μονο γενες Ι η σου Χριστε και Α γι ον

Πνευ μα

✠
✠

^κ ✠
✠ Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου

ο Υι ο ος του Πα τρος ^{γ'} ο αι αι ρων την α

μαρ τι ι αν του κο σμου ✠ ε λε η σον η μας

ο αι αι ρων τας αμαρ τι ι ας του κο σμου ✠

^κ ✠ Προ σδε ζαι την δε η σιν η μων ^{γ'} ο κα

θη με νος εκ δε ζι ω ων του Πα τρος και ε

λε η σον η μας

✠
✠

^κ ✠ Ο τι συ ει μο νος Α γι ος Συ

ει μο νος Κυ ρι ος ^{γ'} Ι η σους Χρι στος εις

 δο ο ζαν Θε ου Πατρος α μην x
q̇

x
q̇ Καθ ε καστην η μεραν ευ λο γη σω

 σε γ' και αι νεσω το ο νο μα ασου εις τον αι

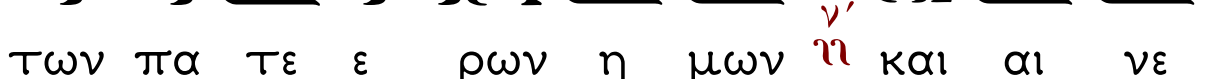

 ω ω να γ' και εις τον αι ω να του αι ω νος x
q̇

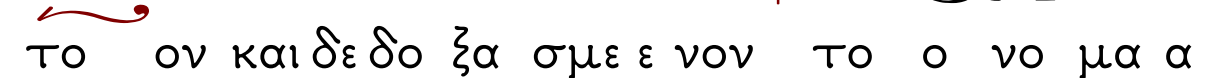

x
q̇ Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με

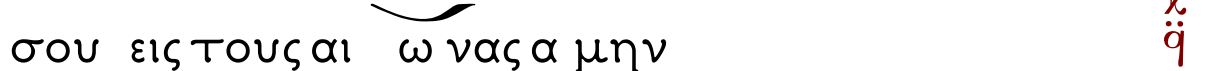

 ρα ταυ τη γ' α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι

 η μας x
q̇

Δ K x
q̇ Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος

 των πα τε ε ρων η μων γ' και αι νε

 το ον και δε δο ξα σμε ε νον το ο νο μα α

 σου εις τους αι ω νας α μην x
q̇

ει ο Θεος μου

✠
ḡ

✠
ḡ **Ο** τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω

τισου ο ψο με θα φως

✠
ḡ

✠
ḡ **Π**α ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι

νω σκου σι Σε ✠
ḡ **Ἄ** γιος ο Θε ος **ἡ** **Α** γιος Ι

σχυ ρος **ἡ** **Α** γι ος α θα να τος ε λε

(τρίς)
η σον η μας

✠
ḡ

✠
ḡ **Δ** ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι

✠
ḡ

✠
ḡ **Κ** αι νυν και α ει **ἡ** και εις τους αι ω

νας των αι ω νων α μην

✠
ḡ

^κ
^χ
^ῥ Ἄ γι ος α θα να τος ε λε η σον η
 μας ^χ
^ῥ

Ἄσματικόν.

^κ
^λ
^χ
^ῥ Ἄ γι ι ι ος ο Θε ε ε ος ^ν
^ῥ Ἄ α α α γι ι ος Ι ι σχυ υ υ
 ρος ^χ
^ῥ

^μ
^χ
^ῥ Α γι ος Α α α θα να α τος ε ε λε η
^κ
 η σο ο ον η η η η μα α α ας ^χ
^ῥ

Ἀπολυτίκιον ψαλλόμενον πρωτίστως
ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Ὁσίου Δαυΐδ.

ᾠχος πλ. α'. Τὸν Συνάναρχον Λόγον.

Τῶν ὁσίων Πατέρων τὰ κατορθώματα, ἐν
ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις ζηλώσας ἅγιε, ἀνεδείχθης
μιμητῆς τούτων Ἰάκωβε, ἐν τῇ μάνδρα τοῦ
Δαυΐδ, τοῦ προστάτου σου σεμνέ, ποιμάνας
ταύτην ἐνθέως, διὸ σὺν τούτῳ μὴ παύση, ὑπὲρ
ἡμῶν ἀεὶ δεόμενος.

ᾠχος λη̅ — Κε̅

^κ
^χ
^η Των ο σι ων Πα τε ρων τα κα τορ θω μα
^χ
^η τα εν ε σχα τοις τοις χρο νοις ζη λω σας
^{γ'}
^η α γι ε α νε δειχθης μι μη της του
^χ
^η των Ι α κω βε εν τη μαν δρα του Δαυ ιδ
του προ στα του σου σε μνε ποι μα νας τα αυ
^χ
^η την εν θε ε ως δι ο συν του τω μη πα αυ ση

+ υ περ η μων α ει δε ο με ε νο ο ο

ος

χ
9

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς

Ἁχος Ἄ Δι

χ
Δ
Γη με ρον της ευ δο κι ας Θε ου το προ

οι μι ον και της των αν θρω πων σω τη ρι

ας η προ κη ρυ ζις εν να ω του Θε ου

τρα νως η Παρ θε νος δει κνυ ται και τον Χρι

στον τοις πα σι προ κα τα γ γελ λε ται αυ τη

και η μεις με γα λο φω νως βο η σω μεν

χαι ρε της οι κο νο μι ας του κτι στου η εκ

πλη ρω σι ι ις

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ἦχος πλδ Νη

1.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

2.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

3.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

4.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

5.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ.

1.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον

2.
 Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον

3.
 Κυ ρι ε ε λε η η σον

4. ^γ ^Δ ^Μ
ⲕυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν ^γ
5. ^γ ^N
ⲕυ ρι ε ε λε ε η σον ^π^q
6. ^γ ^N
ⲕυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^γ
7. ^γ ^Γ
ⲕυ ρι ε ε λε η σον ^γ
8. ^γ ^Δ ^Θ
ⲕυ ρι ε ε λε η σον ^α ^Δ
9. ^γ ^Δ ^Γ
ⲕυ ρι ε ε λε η σον ^γ
10. ^γ ^N ^Π ^Δ
ⲕυ ρι ε ε λε ε η σον ^π^q
11. ^γ ^N ^Δ ^N
ⲕυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^γ
12. ^γ ^N
Ϟοι ⲕυ ρι ε ^γ

Ἀντίφωνον α'.

Ἦχος Δι

Ἄ μη η η ν

Στίχος α'. Με γας Κυ ρι ος και αι νε

τος σφο δρα

Τ αις πρε σβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσονημας

Στίχος β'. Δε δο ζα σμε να ε λα λη

θη πε ρι σου η πο λις του Θε ου

Τ αις πρε σβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσονημας

Στίχος γ'. Ο Θε ος εν ταις βα ρε σιν

αυ της γι νω σκεται

^χ ^M ^Δ ^B
Ταις πρεσβειαις της Θεο τοκου Σω

τερ σωσον ημας

Σπύχος δν. ^χ ^Δ
Κα θα περ η κου σα μεν ου

τω και ει δομεν

^χ ^M ^Δ ^B
Ταις πρεσβειαις της Θεο τοκου Σω

τερ σωσον ημας

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

^χ ^Δ
Ταις πρεσβειαις της Θεο τοκου Σω

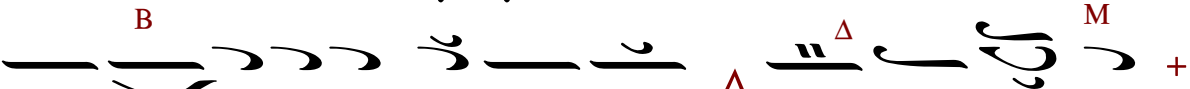

^B ^M ^χ ^Δ
τερ σωσον ημα α ας

Ἀντίφωνον β'.

^Γχ̄ ^M
^Δ **Ἄ** μη η ην ^Δ

Στίχος α'. ^Γχ̄
^Δ **Ἦ** γι α σε το σκη νω μα αυ

 του ο υ ψιστος ^Δ

^Γχ̄ ^Δ
^Δ **Ὁ** ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ^Δ ο εν ^Γ
^B
 Α γι ι ι ο ις θ αυ μα στος ^Δ ψα λ λ ο ν τ α ς σο ι ^M +
^Γ ^Δ
 α λ λ η λ ο υ ι α ^Δ

Στίχος β'. ^Γχ̄
^Δ **Ἄ** γι ω συ νη και με γα λο

 πρε πει α εν τω α γι α σμα τι αυ

 του ^Δ

^Γχ̄ ^Δ
^Δ **Ὁ** ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ^Δ ο εν ^Γ

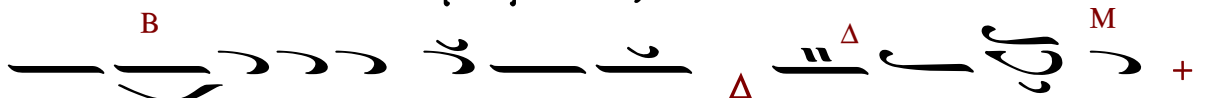
^B ^M
 Α γι ι ι ο ι ς θ α υ μ α ς τ ο ς ψ α λ λ ο ν τ α ς σ ο ι

^Γ ^Δ
 α λ λ η λ ο υ ι α

Στίχος γ'. ^χ ^Δ
 Α υ τ η η π υ λ η Κ υ ρ ι ο υ δι

^Γ ^Δ
 και ο ι ε ι σε λ ευ σ ο ν τ α ι εν αυ τη

^χ ^Γ ^Δ ^Γ
 Γ ω σ ο ν η μ α ς Υ ι ε Θε ου ο εν

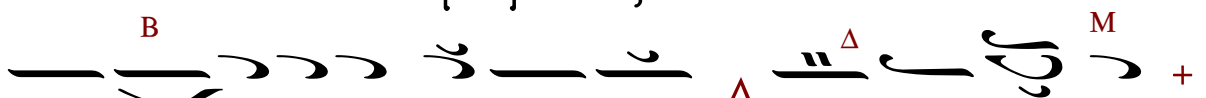
^B ^M
 Α γι ι ι ο ι ς θ α υ μ α ς τ ο ς ψ α λ λ ο ν τ α ς σ ο ι

^Γ ^Δ
 α λ λ η λ ο υ ι α

Στίχος δ'. ^χ ^Δ
 Α γι ο ς ο Ν α ο ς σ ο υ θ α υ μ α

^Γ ^Δ
 σ τ ο ς εν δικ αι ο συ ν η

^χ ^Γ ^Δ ^Γ
 Γ ω σ ο ν η μ α ς Υ ι ε Θε ου ο εν

^B ^M
 Α γι ι ι ο ι ς θ α υ μ α ς τ ο ς ψ α λ λ ο ν τ α ς σ ο ι

αλ λη λου ι α
 Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
 ω Πνευ μα τι
 και νυν και α ει και εις τους αι αι
 ω νας των αι αι ω νων α μην
 Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
 του Θε ου α θνατος υ πα α α αρχων
 και κα τα δε ξα με νος δι α την η με
 τεραν σω τη ρι ι αν σαρκω θη η ναι
 εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α ει παρ
 θε νου Μα ρι ας α τρε επ τω σε ναν θρω

πη σας ⁶ σταυρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος ^Δ
 θα να ατωω θα να τον πα τη σας ^Μ ει εις ^Δ
 ων ^χ της Α γι ας Τρι α δος ^Μ συν δο ξα ζο ^Δ
 ο με νος τω Πα τρι ^Β και τω Α γι ω Πνευ μα ^Δ
 τι ^χ σω σον η μα α ας ^Δ

Εἶτα τὸ γ' Ἀντίφωνον.

^χ
^Δ Το προ σω πον σου λι τα νευ σου σιν

οι πλου σι οι του ου λα ου ^Δ

Ἦχος ^Δ Δι

Ἀπολυτίκιον

^χ
^Δ Γη με ρον της ευ δο κι ας Θε ου το προ

οι μι ον ⁶ και της των αν θρω πων σω τη ρι

ας η προ κη ρυ ζις ⁶ εν να ω του Θε ου

τρα νως η Παρ θε νος δει κνυ ται ^Δ και τον Χρι

στον τοις πα σι προ κα τα γ γελ λε ται ⁶ αυ τη

και η μεις ^Δ με γα λο φω νως βο η σω μεν ^Δ

χαι ρε της οι κο νο μι ας του κτι στου η

εκ πλη ρω σις

⁶

Στίχος β'. Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως ἔσωθεν, ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη, πεποικιλμένη.

Στίχος γ'. Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι.

Ἦχος ᾠ Δι

Ἀπολυτίκιον.

ᾠ

—————

ᾠ

Ἐη με ρον της ευ δο κι ας Θε

ου το προ οι μι ον και της των αν θρω πων

σω τη ρι ας η προ κη ρυ ζις εν να ω

του Θε ου τρα νως η Παρ θε νος δει κνυ ται

και τον Χρι στον τοις πασι προ κα τα γ γε λ λ ε ται

αυ τη και η μεις με γα λο φω νω σ βο η

σω μεν χαι ρε της οι κο νο μι ας του κτι

στου η εκ πλη ρω σι ις

Εισοδικόν

^τχ̄ Δε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ ο
 σπε ε σω ω με εν Χρι στω ω ω ω
 σω ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
 α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος
 ψα λλον τας σοι α λλη λου ου ι α

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος ᾠ̅ Δ̅ι̅

χ̅ Δ̅
Γη με ρον της ευ δο κι ας Θε ου το προ
οι μι ον και της των αν θρω πων σω τη ρι
ας η προ κη ρυ ζις εν να ω του Θε ου τρα
νωσ η Πα ρ θε νος δει κνυ ται και τον Χρι στον
τοις πα σι προ κα τα γ γελ λε ται αυ τη και
η μεις μεγα λο φωνωσ βο η σω μεν χαι
ρε της οι κο νο μι ας του κτι στου η εκ πλη
ρω σις

Ἀπολυτίκιον ψαλλόμενον πρωτίστως
 ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Ὁσίου Δαυὶδ.
 ᾠχος πλ. α'. Τὸν Συνάναρχον Λόγον.

Τῶν ὀσίων Πατέρων τὰ κατορθώματα, ἐν
 ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις ζηλώσας ἅγιε, ἀνεδείχθης
 μιμητῆς τούτων Ἰάκωβε, ἐν τῇ μάνδρα τοῦ
 Δαυὶδ, τοῦ προστάτου σου σεμνέ, ποιμάνας
 ταύτην ἐνθέως, διὸ σὺν τούτῳ μὴ παύση, ὑπὲρ
 ἡμῶν αἰεὶ δεόμενος.

ᾠχος λη' — Κε'

^κ
^κ
^κ Των ο σι ων Πα τε ρων τα κα τορ θω μα
^κ
^κ τα εν ε σχα τοις τοις χρο νοις ζη λω σας
^κ
^κ α γι ε α νε δειχθης μι μη της του
^κ
^κ των Ι α κω βε εν τη μαν δρα του Δαυ ιδ
^κ
^κ του προ στα του σου σε μνε ποι μα νας τα αυ
^κ
^κ την εν θε ε ως δι ο συν του τω μη πα αυ ση
^κ
^κ υ περ η μων α ει δε ο με ε νος

Κοντάκιον.

Ἦχος Δ' Δι

Ἦχος Δ' Δι
 Ο κα θα ρω ω τα α τος να ος
 του Σω τη ρος η πο λυ τι ι μη η τος πα
 στας και Πα ρ θε νος το ι ε ρον θη σου
 ρι σμα της δο ξης του Θε ου ση με ρον ει
 σα γε ται εν τω οι κω Κυ ρι ου την
 χα ριν συ νει σα γου σα την εν Πνευ μα τι
 θει ει ω ην α νυ μνου σιν Αγ γε λοι Θε
 ου αυ τη υ πα αρχι σκη νη ε που ρα
 α νι ο ο ος

ἈΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ἈΝΑΓΝΩΣΜΑ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ.

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς.

Ψαλμὸς 149.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. **5:22-6:2**

Ἄδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν Πνεύματι, Πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες. Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἐν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος, σκοπῶν σεαυτόν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλούϊα. (γ'). Ἦχος πλ. β'.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον,
ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

Στίχ. Ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Εἰς Μνημόσυνον...

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἀρχοντος Πρωτοψάλτου τ.Μ.τ.Χ.Ε.

ᾠχος $\frac{6}{8}$ Πα^ρ

Ἑκτασις. $\frac{9-\pi}{\chi-9}$

χ^π με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

υ υ νο ο ο ο ο ο ον αι ω ω ω ω

 ω ω ω ω ω ω ^πω ω ω ω ω ω

^M

 ω ω ω ω ω ^Δαι ω ω ω ω ω ω

^M

 ω ω ω ^Δω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

^M ^Z

^πω νι ι ι ι ι ι αι ω ω ω ω ω ω

^M

 ω νι ι ι ο ον ^Zε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ^Δε ε ε ε ε ε ^Kε ε ε

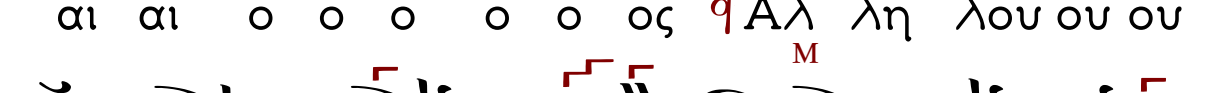
 ε ε ε ε ε ε ε ^Δε ε ε ε ε ε ε

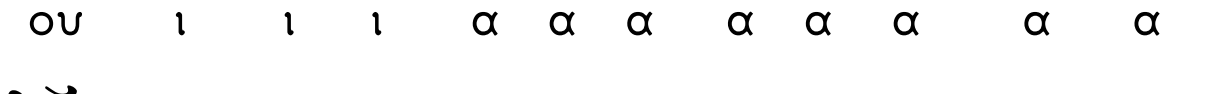
 ε ^Δε ε ε ε ε ε ε ^Kο ^χδι ι ι ι και

 αι αι ο ο ο ο ο ος ^πΑλ λη λου ου ου

 ου ι ι ι α α α α α α α α

 α

^πω

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

ᾠχος Δι

Ἐἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν
 λαβομεν Πνευμα επουραα νιον
 μεν πιστιν ἀληθη ἀδιαιρετον Τρι
 αδα προσκυνου ου ου ουντες
 η ημας εσωσε ε ε ε ε εν

Εἰς τὸ· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί.

ᾠχος Δι

Ἄμην ἀμην ἀμην εἰς ἀφесιν
 ἀμαρτιων και εἰς ζωην την αι
 ω ω νιον

Πληρωθητω το στομα ημων
 αι νε σε ως σου Κυρι ε ο πως υ μνη
 σωμεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
 σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
 μυστη ρι ι ι ι ων τη ρησον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ο ληντην η
 μεραν με λε ταν την δι και ο συνην σου
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

Εἶη τὸ ὄνομα.

ᾠχος Δι

 Ἄ α μ η ν εἶ η τ ο ο ν ο μ α Κυ ρι
 ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε

 (Δίς)
 ως του αι ω νος

 Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
 γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του

 αι ω ω ω νο ο ος

Τὸν Εὐλογοῦντα.

 Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
 α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε

 ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.